

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 28 januari 1926 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion angående tullen å motorvelocipeder.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 8, har herr *Nylander* hemställt, att riksdagen behagade besluta, att rubrik 1092 i gällande tulltaxa måtte erhålla följande ändrade lydelse:

Motorvelocipeder:

färdiga 100 kr. 15: —.

Till stöd för förslaget har motionären anfört i huvudsak följande.

Motionen.

Före ikraftträdandet av nu gällande tulltaxa hade motorecyklar dragit tull såsom vagnar och åkdon, ej specificerade, med 15 % av värdet. I enlighet med förslag av 1906 års tulltaxekommitté hade motorecyklar upptagits under särskild rubrik i tulltaxan — nr 1092 — med tull av 60 kronor per stycke. Av motiveringen till förslaget framginge, att denna tullsats varit avsedd att motsvara förenämnda värdetull. Vid denna tid hade motorecyklarna utgjorts i stort sett av vanliga trampvelocipeder, försedda med små motorer. Sedan dess hade utvecklingen gått framåt och kraven å motorecyklarna stegrats. Numera tillverkades en mångfald olika typer av motorecyklar, för vilka framställningskostnaderna varierade högst avsevärt. Under det att cifvärdet för de enklare motorecyklarna vore det av tulltaxekommittén beräknade, 400 kronor per stycke, utgjorde detsamma för de numera vanliga typerna 900 kronor och kunde i vissa fall uppgå till 1,200 kronor per stycke. Att ett varuslag, som betingade så olika pris och produktionskostnader, vore underkastat en enhetlig stycketull, vore i och för sig olämpligt. Det syntes också hava varit dessa variationer i prisförhållandena, som givit anledning till att motorecyklar i utländska tulltaxor merendels upptagits med värdetull. De ändringar i produktionsförhållandena, som inträffat, hade dessutom ur tullbeskattnings synpunkt medfört konsekvenser, som uppenbarligen icke varit förutsedda. Sålunda hade en utredning givit vid handen, att beträffande den motorecykeltyp, som numera mest användes, det sammanlagda tullbeloppet för sådana delar, som antingen måste importeras, när de ej tillverkades inom landet, såsom förgasare, magneter m. m., eller ock med fördel kunde importeras i form av halvfabrikat, såsom dragna rör, valsade ämnen till skenor och skärmar m. m., uppginge till cirka 80 kronor per motorecykel, under det att tullen för den färdiga motorecykeln, såsom nämnts, utgjorde endast 60 kronor. Detta missförhållande syntes icke lämpligen kunna avhjälpas genom ändring av bestämmelserna för tullbehandlingen av delarna i fråga. Dessa vore nämligen i tullbehandlingsavseende jämställda med delar till vanliga

velocipeder, vilket hade sin grund däri, att det ofta nog icke vore möjligt att skilja motorecykeldelar från velocipeddelar. En sänkning av tullen å de förra delarna syntes därför av tulltekniska skäl nödvändigtvis böra medföra, att även tullen å de senare i motsvarande grad sänktes, en åtgärd som emellertid med hänsyn till andra berättigade intressen icke borde ifrågasättas. Med hänsyn till anförda omständigheter syntes det vara lämpligt, att motorecyklar i stället för stycketull åsattes värdetull. Tullsatsen borde bestämmas till 15 % av värdet, d. v. s. den procentsats, som den nuvarande stycketullen avsåg att motsvara, och vilken väsentligt understeg den värdetull, som i de flesta länder med högt utvecklade motorecykelindustri åsatts artikeln i fråga. Härigenom skulle motorecyklar komma att draga samma tullsats som automobiler och andra motordrivna fordon. Detta syntes motiverat även med hänsyn till att, jämlikt förordningen angående automobils katt, motorecyklar av vanlig storlek i beskattningsavseende räknades såsom automobiler. Sådana motorecyklar, som vore försedda med sidvagn, vore för övrigt redan likställda med automobiler även i tullbehandlingshänseende, i det att desamma jämlikt beslut av generaltullstyrelsen tullbehandlades enligt rubrik 1098: Fordon, ej särskilt nämnda, med tull av 15 % av värdet.

Rörande införseln till Sverige av färdiga motorvelocipeder nedannämnda år har utskottet inhämtat följande uppgifter:

Statistik.

År	Antal	Värde Kr.
1913	461	276,600
1918 (minimum av åren 1914—1923)	22	15,925
1920 (maximum » » 1914—1923)	5,975	8,415,086
1924	1,149	989,119
1925 (preliminär uppgift)	2,239	—

Vidare har utskottet inhämtat, att inom Sverige år 1924 — det sista år för vilket uppgifter finnas tillgängliga inom kommerskollegium — tillverkats 523 stycken motorvelocipeder med ett sammanlagt värde av 537,325 kronor samt delar till motorvelocipeder till ett värde av 140,045 kronor.

Bevillningsutskottet, som vid behandlingen av förevarande motion anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig, har funnit det av motionären påpekade missförhållandet, att vid import av vissa delar till motorvelocipeder det sammanlagda tullbeloppet för delarna till en velociped blir högre än tullen för en färdig maskin, påkalla ändring i tulltaxan. Av ovan återgivna tulltekniska skäl kan dylik ändring icke vinnas genom sänkning av tullsatserna för ifrågasvarande delar. Vid sådant förhållande och med hänsyn till de väsentligt olika prislägen, i vilka motorvelocipeder numera förekomma, har utskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till motionärens förslag om återgång till den värdetull, som förut gällt för färdiga motorvelocipeder. Ändringen i tulltaxan synes utskottet böra träda i kraft snarast möjligt under innevarande budgetår.

Utskottet.

Utskottet får sålunda hemställa,

att riksdagen, i anledning av herr Nylanders förevarande motion II: 8, angående tullen å motorvelocipeder, måtte

1) besluta, att rubriken 1092 i gällande tulltaxa skall erhålla följande ändrade lydelse:

	Kvantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor	öre
1092. Motorvelocipeder: färdiga	100 <i>kr.</i>	15	—

2) under förutsättning av bifall till vad under 1) hemställts,

a) för sin del jämväl besluta, att den ändrade bestämmelsen skall tillämpas redan under innevarande budgetår från dag, som Kungl. Maj:t bestämmer; samt

b) i skrivelse till Kungl. Maj:t, med tillkännagivande av sina sålunda fattade beslut, anhålla, att Kungl. Maj:t ville förordna om den beslutade ändringens ikraftträdande snarast möjligt.

Stockholm den 28 januari 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Wohlin, Rune, Björnsson, Johan Bergman, Olsson i Ramsta, Lithander, Hedlund i Östersund, Bengtsson i Kullen, Alexis Björkman, Andersson i Hedsta, Svensson i Grindstorp, Åström, Vrang, Clemedtson, Björklund, Nylander, Olsson i Gävle, Granath och Nilsson i Hörby.